

ὄξειαν ἀμβλύνασα, συμφύρυσά πως
χυμοῖς τόδ' ἐσθλοῖς, ὧδέ πως τε πρὸς ῥόον

Ἀκμὴ- φύσεως ἀντέρει- 15. Τὰ δ' ἀντέρεισις τῆςδε πρὸς δρώντος βίαν κ' ἐξ. 1ε. 285

320 καλοῖτ' ἄν, ἣτις ἐσὶ τῶν βεβλαμμένων
κινήσεων μὲν ἔμφυτον δήπευ θένος, 1α. 222

ἀλλ' ἔκμετρον γυνὴ βίαιον, ὧν τέλος 1ε. 288
-- 293

πέπαι- σις ἢ πε- πασμὸς. 16. Πεπασμὸς τῆ νοσήματος πέλει,
τῆπιρρεπές δὲ πρὸς κένωσιν αἰτία·

μεθ' ὃν ῥοπήν δείκνυσι τὴν αὐτῆς ἅμα
ῥοπή φύσεως. 17. τῆπιρρεπές δρών τῆθ' ὅπι περ ἀκτέον,

πάντως γ' ἀπευθύνασα τὴν ὁρμὴν ῥόον
πρὸς ἔκκρισιν τῆθ' εὐθέως μάλ' ἐς τόπας·
δι' ὧν τόδ' ἐξέκρινεν ἦτοι γ' ἀφρόον

Κρίσις. 330. τάχειτε πολλῶν, τῆθ' ὅπερ κατὰ κρίσιν(η)
νόσημ' ἀμαυρώσατα δεινὸν εὐθέως(θ)·

ἦγε βράδει πως καὶ κατὰ σμικρὸν πάνυ,
πέσσασά τ' ἐκκρίνασά τ' ὄψεπε τόδε
νόσημα μελλήσει τε κωφίξασά πως (ι),

Παρακ- μί. 18. ὅπερ Παρακμὴν τῆ νοσήματος κάλει.

19. Πρὸς τὴνδ' ἐπαρκείας δὲ δεῖται συντόνα(κ)
τελεμένην δήπευθεν ὀψιαίτεραν,

ὡς

(η) Γαλιη. περὶ κρίσιμ. ἡμερ. Α. α. (θ) Ἀ' ἐτ. Ἀ' μιδ.
βιβλ. ε. κεφ. νγ. (ι) ὁ αὐτ. ε. ιη. νδ. (κ) περὶ
εὐσχημοσ. ι.